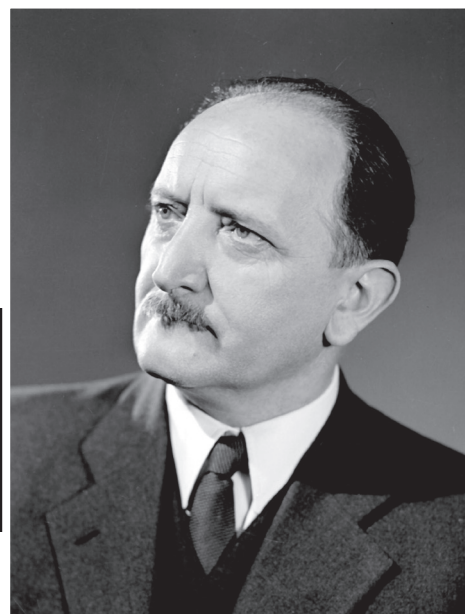

HÁZI ÁRPÁD

1908. szeptember 20. Komádi, Bihar vármegye -
1970. november 13. Budapest

MTI/MTVA Fotóarchívum

FŐBB TISZTSÉGEI

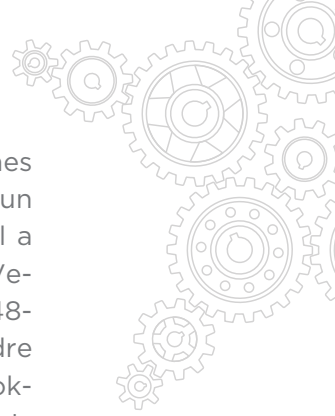
Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye alispánja	1945. április 4.-1949. szeptember 16.
Az MKP, illetve MDP KV tagja	1946. október 1.-1956. október 31.
Az Állami Ellenőrzési Központ elnöke	1949. szeptember 16.-1951. április 20.
Belügyminiszter	1951. április 20.-1952. november 14.
Az MDP PB póttagja	1951. november 30.-1953. június 28.
A Minisztertanács elnökhelyettese	1952. november 14.-1953. július 4.
Az Állami Ellenőrzési Központ elnöke	1953. július 24.-1955. augusztus 26.
Az állami ellenőrzés minisztere	1955. augusztus 26.-1956. október 27.

PÁLYÁJA

Apja, Hazi Ferenc szabó volt, anyját Tóth Irénnek hívták. A két világháború között három fiútestvére is részt vett a kommunista mozgalomban. Sándor nevű öccse 1945 után katonatiszt, 1951-től vezérőrnagy, 1953-tól egy cikluson keresztül országgyűlési képviselő volt.

Öt elemi végzet, majd apja foglalkozását követve szabómesterséget tanult, de a megélhetéséért kubikosként is munkát kellett vállalnia. 1928-ban Budapestre költözött, kisiparosoknál és a Helwirth-gyárban dolgozott. 1929-ben felvették az illegális Kommunisták Magyarországi Pártjába, s belépett a Magyarországi Szabómunkások és Munkásnők szakegyesületébe is. 1931-től a „Fecske” (Ferencváros, Csepel, Kispest, Erzsébet) elnevezésű kommunista sejt titkáraként működött. 1933-ban kommunista tevékenysége miatt kizárták a szabók szakszervezetéből. A hír megjelent a *Népszavá*-ban, ezután a rendőrség rövid időre letartóztatta. 1935-ben tagja lett a KMP féllegális szervezetének számító Egyesült Szakszervezeti Ellenzéknek, amely azonban még abban az évben megszűnt. 1937-ben pártutasításra csatlakozott a Magyarországi Szociáldemokrata Párt kispesti szervezetéhez, amelyben 1941-től végrehajtó bizottsági tag volt. 1941-től Kispesten egy kommunista sejtet szervezett. 1942 májusától a rendszeressé váló letartóztatások miatt bujkálni kényszerült, 1944 őszén háromfős csoportjával a kőbányai repülőgépgyárban szabotázsakciókat hajtott végre.

1945. januárban részt vett a Magyar Kommunista Párt pestlőrinci szervezetének létrehozásában, amelynek titkára, egyben a Pest-Pilis-Solt-Kiskun Vármegyei Nemzeti

Bizottság elnökségi tagja lett. 1945. április 2-án Budapesten bekerült az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, a nemzeti bizottság április 4-i ülésén pedig Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye alispánjává választották. 1946. októbertől az MKP, illetve 1948. júniustól a szociáldemokrata párt beolvasztásával létrejött Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tagja, 1950. májustól a Központi Ellenőrző Bizottság tagja is volt. 1948-ban – az indoklás szerint a közigazgatási munkaverseny megszervezéséért és Endre László (1938–1944 között Pest vármegye nyilas alispánja volt) vármegyéjének demokratizálásért – a Kossuth-díj ezüst fokozatával tüntették ki. 1949. május–1958. szeptember között ismét parlamenti képviselő lehetett, 1950. május–1951. április és 1953. július–1955. augusztus között tagként részt vett a kollektív államfői testület, az Elnöki Tanács munkájában is.

1949. szeptember 16-án alispáni hivatalából a Legfőbb Állami Számvevőszék megszűntetésével létrehozott, az országgyűlés helyett a kormány alá rendelt Állami Ellenőrzési Központ élére helyezték át. 1951. áprilisban átvette a Zöld Sándor miniszter halála miatt megüresedő belügyi tárca vezetését. Az MDP KV 1951. november 30-i ülésén póttagként bekerült a Politikai Bizottságba, 1952. novemberben pedig a Minisztertanács elnökhelyettesévé nevezték ki. Rákosi átmeneti moszkvai kegyvesztése miatt a KV 1953. június 27–28-i ülésén kimaradt a PB-ből, s nem kapott helyet Nagy Imre július 4-én megalakított kormányában sem. 1953. július 24-étől újra az Állami Ellenőrzési Központot vezette, amelyet 1955. augusztusban Állami Ellenőrzési Minisztériummá szerveztek át. Attól kezdve miniszterként irányíthatta tovább a rábízott intézményt a Hegedüs-kormány 1956. október 24-i megszűnéséig.

1957. januárban belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba. 1957. márciustól az MSZMP Pest Megyei Bizottsága adminisztratív főelőadójaként, majd párt- és tömegszervezeti osztályvezetőjeként dolgozott. 1963. februártól 1964. évi nyugdíjazásáig a Kereskedelmi, Asztalos- és Lakatosipari Vállalat igazgatója volt.

FŐ MŰVEI

Falusi szövetkezeti és szakszervezeti mozgalom. Kelemen Zoltánnal és Nagy Gyulával. Szikra Kiadó, Budapest, 1947.

Munkás-paraszt szövetség. Országos Szövetkezeti Hitelintézet, Budapest, 1948.

A jó szövetkezet fegyver a dolgozó parasztság kezében. MDP Somogy Megyei Bizottsága, Kaposvár, 1948.

A helyi tanácsok és a tömegek kapcsolata. Jogi Kiadó, Budapest, 1952.

IRODALOM

Elhunyt Házi Árpád (1908–1970). *Népszabadság*, 1970. szeptember 14.

A szocialista forradalomért. A magyar forradalmi munkásmozgalom kiemelkedő harcosai. Szerkesztette Bakó Ágnes. Kossuth Kiadó, Budapest, 1975.

Segédkönyv a Politikai Bizottság tanulmányozásához. Szerkesztette Nyíró András. Interart Stúdió, Budapest, 1989. 280.

Az 1944. december 21-re Debrecenbe összegyűlt, majd később Budapestre összehívott. Ideiglenes Nemzetgyűlés almanachja. 1944. december 21.–1945. november 29. Főszerkesztő Vida István. Szerkesztette Kiss József és Somlyai Magda. Magyar Országgyűlés, Budapest, 1994. 171–172.

Bölgöny József-Hubai László: *Magyarország kormányai, 1848–2004.* Ötödik, bővített és javított kiadás. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2004. 339.